

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

AOW 1993/142; AWW 1993/164

UITSpraak

in het geding tussen A.M.M. N., te W. (België), eiseres, en het bestuur van de Sociale Verzekeringsbank, gedaagde

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij brief van 4 augustus 1992 heeft gedaagde eiseres in kennis gesteld van de beslissing dat zij niet bevoegd is deel te nemen aan de vrijwillige verzekering ingevolge de Algemene Ouderdomswet (hierna: AOW) en de Algemene Weduwenwet (hierna: AWW) op grond van Bijlage VI bij de EG-Verordening nr. 1408/71, aangezien zij zich niet vóór 2 augustus 1990 heeft gemeld.

De Arrondissementsrechtbank te Amsterdam heeft het tegen deze beslissing ingestelde beroep bij uitspraak van 29 oktober 1993 ongegrond verklaard.

In hoger beroep heeft eiseres verzocht de bestreden beslissing alsnog te vernietigen en te bepalen dat zij voor aanmelding krachtens de vrijwillige AOW/AWW-verzekering in aanmerking dient te komen. Desgevraagd heeft gedaagde bij brief van 9 augustus 1996 een reactie gegeven op het ingediende beroepschrift.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad op 13 november 1996, waar eiseres in persoon is verschenen, bijgestaan door haar echtgenoot R. P., en waar gedaagde zich heeft doen vertegenwoordigen door mr. H.S. Z., werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank.

II. MOTIVERING

Met ingang van 1 januari 1994 is de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in werking getreden en de Beroepswet gewijzigd. De in dit kader gegeven wettelijke regels van overgangsrecht brengen echter mee dat op het onderhavige hoger beroep moet worden beslist met toepassing van het procesrecht zoals dat luidde vóór 1 januari 1994, behoudens wat betreft de mogelijkheid van vergoeding van proceskosten als geregeld in artikel 8:75 van de Awb. Eiseres woont met haar echtgenoot in België. De echtgenoot is in Nederland in dienstbetrekking werkzaam en uit dien hoofde verzekerd ingevolge (onder meer) de Nederlandse AOW en AWW.

Eiseres is zelf niet in dienstbetrekking of als zelfstandige werkzaam.

In het kader van de Europese regelgeving gold bij de toepassing van de AOW in EG-verband vóór 2 augustus 1989 een regime op grond waarvan bij de vaststelling van het AOW - pensioen onder bepaalde voorwaarden voor de gehuwde vrouw tijdvakken als verzekerd

konden worden aangemerkt gedurende welke haar echtgenoot (daadwerkelijk) AOW - verzekerd was geweest.

Bij de wijziging van EG-Verordening nr. 1408/71 van 18 juli 1989, Publicatieblad EG van 2 augustus 1989, L 224, voorzover hier relevant in werking getreden op 2 augustus 1989 en wat dit onderdeel betreft tot stand gekomen als gevolg van de wijzigingen in de AOW in 1985, is in plaats van dit regime de mogelijkheid van vrijwillige verzekering voor de AOW (en de AWW) geïntroduceerd voor de huwelijkspartner van de ingevolge die wetten verzekerde persoon.

In het geval dat laatstbedoelde op 2 augustus 1989 verzekerd was, zoals in casu, ving de in Bijlage VI, onderdeel J, sub 2, onder g, bij de EG-Verordening nr. 1408/71 neergelegde aanmeldingstermijn van een jaar voor de vrijwillige verzekering van de huwelijkspartner aan op 2 augustus 1989. Voor eiseres gold derhalve dat zij vóór 2 augustus 1990 haar wens tot deelname aan de vrijwillige verzekering te kennen had moeten geven, hetgeen niet is gebeurd aangezien namens haar eerst bij brief van 29 december 1991 die wens aan gedaagde kenbaar is gemaakt.

De Raad ziet geen gronden om gedaagdes bestreden beslissing, waarin de consequentie van de overschrijding van de aanmeldingstermijn is neergelegd, voor onjuist te houden. Daarbij wijst de Raad erop dat de onderwerpelijke communautaire regeling een imperatief karakter heeft. Anders dan eiseres meent, rustte op gedaagde niet een op nationaal of supranationaal recht gestoelde verplichting om de belanghebbenden tijdig te informeren omtrent de wijziging van deze regeling. Het beroep op algemene beginselen van behoorlijk bestuur en bepalingen in de Awb en de Wet Openbaarheid van Bestuur kan niet slagen reeds omdat het hier de wijziging van communautaire regelgeving betreft en niet een besluit of (wijziging van) het beleid van gedaagde. Aan de omstandigheid dat eiseres, haar echtgenoot alsmede de werkgever van die echtgenoot, ondanks de pogingen van gedaagde onder meer via vakbladen voor personeelsbeleid en Nederlandse lokale en regionale media in de grensstreken bekendheid te geven aan de onderhavige wijziging, daarvan niet tijdig kennis hebben genomen, kan geen doorslaggevende betekenis worden toegekend.

De Raad acht geen termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

recht doende:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

24 december 1996